

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/78/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112209846
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8112209846.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Jany Burešovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Česká republika, s.r.o., Novodvorská 994, Praha 1, Česká republika, IČO: 25 117 483, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej: C. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. X, P., o zaplatenie 74.650,81 CZK s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 14C/194/2012-102 zo dňa 08.02.2013 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobcovi n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol.

Náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. §§ 497; 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, §§ 52 ods. 1; 55 ods. 1, 3; 56 ods. 1; 100 ods. 1; 101; 103; 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Sb., s poukazom na Smernicu Rady 93/13/EHS, pričom konštatoval, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zmluva, uzavretá medzi žalobcom a žalovanou je spotrebiteľskou zmluvou a jednou z charakteristických črt spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprimerané podmienky. Za neprijateľnú podmienku je potrebné považovať aj aplikáciu Obchodného zákonníka aj vo vzťahu k premlčaniu, keďže spotrebiteľ ju nemá možnosť ovplyvniť a spôsobuje jeho menej priaznivé postavenie. S uplatnením Obchodného zákonníka je spojená dlhšia (štvorročná) premlčacia doba v porovnaní s Občianskym zákonníkom (trojročná premlčacia doba).

Žalovaná vzniesla námietku premlčania práva uplatneného v tomto konaní. Žalobca sa prvýkrát mohol domáhať od žalovanej vrátenia nevrátenej časti istiny úveru a dohodnutého úroku dňom nasledujúcim po dni zosplatnenia úveru, t. j. dňom 20.02.2009, keďže k zosplatneniu úveru došlo dňa 19.02.2009. Všeobecná trojročná premlčacia lehota na istinu nevráteného úveru, dohodnutého úroku z úveru a úrokov z omeškania uplynula preto dňom 20.02.2012.

Keďže žaloba bola doručená prvostupňovému súdu dňa 20.03.2012 a žalovaná vzniesla námietku premlčania, žalobcom uplatnený nárok je premlčaný, lebo bol uplatnený po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty.

Vzhľadom na premlčanie istiny je premlčaný aj nárok žalobcu na úroky a úroky z omeškania, a to v celom rozsahu.

Preto súd prvého stupňa zamietol žalobu v celom rozsahu.

Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa právne podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pričom konštatoval, že vzhľadom k tomu, že zamietol žalobu žalobcu a žalovaná bola v konaní úspešná v celom rozsahu, vznikol jej nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspešný nebol. Žalovaná si trovy konania neuplatnila, preto súd prvého stupňa rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní uviedol, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec. Medzi postupcom a žalovanou vznikol obchodný záväzkový vzťah podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka, na základe ktorého postupca poskytol v prospech žalovanej úver s úverovým limitom v dohodnutej výške a žalovaná sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky za dohodnutých podmienok vrátiť a zaplatiť úroky. Súd prvého stupňa správne postupoval, keď posudzoval vec podľa právneho poriadku českej republiky, avšak pochybil, keď posudzoval premlčanie podľa predpisov občianskeho práva. Predmetná zmluva je absolútnym obchodom a je potrebné použiť úpravu českého Obchodného zákonníka bez ohľadu na spotrebiteľský charakter takejto zmluvy. Ustanovenie o premlčacej dobe nie je ustanovením, ktoré by smerovalo k ochrane spotrebiteľa. Ustanovenie českého Obchodného zákonníka o premlčaní nie je ustanovením diskriminujúcim dlžníka (spotrebiteľa) len preto, že premlčacia doba k uplatneniu práv zo zmluvy je dlhšia ako podľa Občianskeho zákonníka.

Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že vyhovie žalobe v plnom rozsahu, resp. aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca si zároveň uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúce zo súdneho poplatku za odvolanie a trov právneho zastúpenia vo výške 154,77 eur.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 214 O.s.p. s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli dňa 17.12.2013 a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Na týchto správných skutkových zisteniach a posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, ako aj s dôvodmi tam uvedenými.

K odvolacej námietke žalobcu, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, odvolací súd konštatuje:

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou

práva na zistený skutkový stav a znamená, že súd v danej veci nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa žalobcu mal súd prvého stupňa v danej veci aplikovať právnu úpravu českého Obchodného zákonníka (zák. č. 513/1991 Sb.) a podľa tohto zákona mal posudzovať premlčaciu dobu uplatneného nároku.

Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy kúpne, zmluvy o dielo, prípadne iné zmluvy, pokiaľ zmluvnými stranami na jednej strane sú spotrebiteľ a na druhej strane dodávateľ (§ 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Sb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy).

Zmluvné dojednanie v spotrebiteľských zmluvách nemôžu odchyliť od zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vzdať práv, ktoré mu zákon poskytuje alebo inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 55 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Vychádzajúc z citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka odvolací súd konštatuje správny záver prvostupňového súdu, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli dňa 07.02.2008 spotrebiteľskú zmluvu, keďže právny predchodca žalobcu vystupoval v predmetnom zmluvnom vzťahu ako dodávateľ - podnikateľ a predmet podnikania sa týka jeho podnikateľskej činnosti a žalovaná ako spotrebiteľka. Ide o typovú zmluvu, pričom postúpením pohľadávky na žalobcu sa povaha predmetnej právnej veci ako spotrebiteľskej nezmenila.

Žalobca v odvolaní neuviedol žiadny taký dôvod a nezistil ho ani odvolací súd, aby na predmetnú právnu vec spotrebiteľskej povahy nemala dopadať právna ochrana vyplývajúca z citovaného ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Prvostupňový súd sa s otázkou posúdenia vzťahu, vzniknutého medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou a s potrebou aplikácie príslušných ustanovení českého Občianskeho zákonníka náležite vysporiadal a odvolací súd v tomto smere na toto náležité odôvodnenie odkazuje (str. 3 až 5 odôvodnenia rozsudku).

Odvolací súd len pre doplnenie uvádza, že aj v prípade, že úver je absolútnym obchodom a že naň majú dopadať ustanovenia Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy, v predmetnej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou a ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Ide o vzťah medzi dodávateľom - obchodníkom a spotrebiteľom a ide teda o typický občianskoprávny vzťah.

V prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo (porov. rozsudok NS SR vo veci 5MCdo 20/09). Základ vnútroštátnej právnej úpravy ochrany spotrebiteľa v Českej republike predstavuje ust. § 52 a nasledujúce. Prípadné použitie nevýhodnejšieho podnikateľského práva na spotrebiteľský právny vzťah, a to aj pokiaľ ide o otázku premlčania, predstavuje zhoršenie postavenia spotrebiteľa.

Na základe uvedeného považuje odvolací súd za nedôvodnú odvolaciu námietku žalobcu, že na predmetnú spotrebiteľskú vec nedopadá právna úprava občianskeho práva ale obchodného práva.

Prvostupňový súd sa s otázkou posúdenia vzťahu, vzniknutého medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou a s potrebou aplikácie príslušných ustanovení českého Občianskeho zákonníka náležite vysporiadal a odvolací súd v tomto smere na toto náležité odôvodnenie odkazuje.

Preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa ustanovenia § 219 Občianskeho súdneho poriadku ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobca v odvolacom konaní úspech nemal, preto mu odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaná si trovy odvolacieho konania neuplatnila, preto o nich postupom podľa § 151 O. s. p. nebolo rozhodované.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.